

Zaterdag 21-2-2009

He he poe poe eindelijk vakantie (weer!) Na een paar hectische weken zowel prive als op de zaak kunnen we ons eindelijk gaan richten op een spannende zuid-Afrika reis. Nog even stressen met inpakken, daar waren we nog niet aan toegekomen de laatste dagen en om even over 10en staan pa en ma klaar om ons naar Brussel te brengen. Onderweg even lekker bijgekletst en over de belgische grens kreeg de auto wat mankementjes, geen grote maar toch....Daarna reden we op een wat zachter tempo weer door. Vanwege onze gesprekken letten we niet helemaal op en waren we al snel voorbij Brussel gereden. Ook de TOM TOM bleek verkeerd ingesteld te zijn.... resultaat bijna een uur omrijden! MMMMm kreeg het wel een beetje benauwd omdat ons tijdschema ook niet helemaal royaal was. Gelukkig kwamen toch nog op tijd aan en konden we vrijwel meteen door naar de gate. Heeft ook wel wat hoor, geen lange wachttijden.

Via een korte vlucht kwamen we aan in Londen, hier moesten we 4 uur door weten te brengen. Tja deze omweg bespaarde ons wel ruim € 400,- dus niet zeuren! We hebben lekker uitgebreid zitten tafelen bij een restaurant van Gordon Ramsey, dat hadden we wel verdiend dachten we zo. Het rare is wel als je daar zit, dat je al het eten wil afzeiken. Helaas voor ons want het eten was echt heerlijk. Niet echt helaas, natuurlijk.

Daarna een beetje uitbuiken op de bank. Tijdens een uitstapje van remco naar het toilet trachtte iemand stilletjes zijn tas te onderzoeken. Gelukkig had ik dat snel in de gaten en kon erger voorkomen. Daarna maar naar de gate gegaan om in te stappen. Het vliegtuig bleek best comfortabel, een eigen tv schermje met veel films en voldoende beenruimte zorgden ervoor dat we best een aardige nacht hebben doorgebracht. We hebben beiden zelfs een paar uur geslapen.

Zondag 23-2-2009

om een uurtje of 09.00 uur kwamen we aan op Johannesburg. Het eerst dat ons opviel was dat het land verdeeld was in een soort lapjesdeken, maar dan geen vierkante lapjes maar ronde! Net graancirkels. Het zonnetje scheen en een graadje of 25 is best aangenaam na dat koude Nederland. De bagage kwam al snel dus dat liep voorspoedig. Later bleek dat het enige te zijn dat zo voorspoedig zou lopen =). Iemand van ons threebees guesthouse zou ons komen

ophalen van het vliegveld. Maar na de nodige A4tjes, spandoeken en bordjes te hebben afgelopen bleek er niemand op ons te wachten. Dan maar even bellen! Gelukkig hadden we het nummer bij ons! Een wel erg relaxte ZuidAfrikaan nam op. Nee, er was inderdaad nog niemand. Nee hij kwam ons wel even halen. Moesten we wel een minuutje of 40 wachten want dat was de tijd om bij het vliegveld te komen. Nou ja.... we waren toch al een tijdje onderweg dus dat kan er wel bij. Terwijl we aan het wachten waren kwamen we in gesprek met een ZuidAfrikaans echtpaar dat reisrondleidingen deed. Het was best gezellig. Erg makkelijk ook dat we gewoon een mengelmoesje van Nederlands en Engels konden spreken, wat lijkt die taal toch veel op Nederlands! Na zo'n klein uurtje maar even gebeld hoe het ermee stond. Meneer was er bijna nog zo'n 5 a 10 minuutjes nog..... dat bleek uiteindelijk nog ruim een uur te zijn!!! Schijnt overigens heel normaal te zijn hier! OK maar rekening mee houden en ons Nederlandse ritme maar snel zien aan te passen. Nog een beetje file erbij en uiteindelijk kwamen we om 2 uur aan bij de B&B. Moesten we nog een aantal formulieren invullen voor de huur van de auto en de kamer en..... om 3 uur konden we eindelijk even wat eten bestellen en wat rusten. Onze polo bleek de week ervoor namelijk in de prak te zijn gereden en er moest een ander auto geregeld worden. Die was er nog niet..... de eigenaar van het hotel bleek op wintersport en zijn vervanger (de wel erg relaxte afrikaan) was en niet zo snel en niet zo snugger. Tja je krijgt wel zo je bedenkingen dan he!Kreeg eigenlijk wel een beetje spijt dat we de auto niet op het vliegveld hadden geregeld. Maar na een pizzaatje en een klein tukkie ziet de wereld er wel weer vrolijk uit. Remco moest ik overigens uit een zeer diepe coma halen om half zes. De B&B zag er overigens wel toppie uit. Mooi uitzicht over Pretoria, een zwembad met ligbedden, een mooie lounge met erg lekkere banken, een pooltafel etc etc.Om een uurtje of 6 besloten we maar even naar de lounge te gaan om te kijken waar we gingen eten. Daar kwamen we een echtpaar uit nederland tegen. We gingen samen koffie drinken en het werd erg gezellig. Later schoven nog 4 nederlanders aan en werd het nog gezelliger. We bleken allemaal wel een zekere connectie met elkaar te hebben. Wat is de wereld eigenlijk ook maar klein! 1 echtpaar kwam oorspronkelijk uit Leiderdorp en was van plan om hun huis daar te gaan verkopen..... ja, ja gelijk maar even zaken gedaan aan tafel. Na de vakantie gaan we het e.e.a. wellicht regelen. Het andere echtpaar was naar net naar Duitsland verhuisd en kwam uit Oegstgeest..... oh ja wat was daar nu de overeenkomst mee =)??? Het derde echtpaar had ook een eigen zaak en was ongeveer van onze leeftijd. De visitekaartjes werden al snel over en weer geschoven. Het was eigenlijk te gezellig om weg te gaan voor eten dus hebben we maar wat besteld bij Mr. Delivery, een fles wijn en biertjes erbij en het was net een restaurant! De luiken gingen echter om een uur of half twaalf wel langzaam dicht, dus besloot iedereen om maar eens z'n bedje op te gaan zoeken.

Maandag 23-2-2009

Na een heerlijke nacht rust. Stonden wij om 7.30uur al weer fris en fruitig naast ons bed.

Ff douchen, om 8.00uur zaten wij alweer aan een heerlijk kopje koffie.

Over het ontbijd raken wij niet uitgesproken, het was zeer uitgebreid.

Engels ontbijt, fruit, eieren, yogurt enzz. Wij hebben er de hele dag over gesproken (lol).

In ieder geval was het een zeer aangenaam ontbijtje. Gisteren waren wij zo moe, dat wij geen boodschappen hebben gedaan. Voordat wij vertrekken naar phalaborwa, moesten er eerst boodschappen gedaan worden. Op zijn zuid afriacaans hebben wij dat gedaan. Over het kopen van een brok drinken en fruit, telefoonkaart en een wegenkaart deden wij 1,5 uur. 10.30uur konden wij vertrekken. Nog even afscheid nemen van onze nieuwe vrienden en rijden maar.

O ja, links rijden, recht zitten en links schakelen. Was even wennen maar alles went.

Na nog geen half uur rijden werden wij al aangehouden door de politie. Je reed zeker te hard zei Ilja tegen mij. Nee deze keer niet. Dat was inderdaad niet het geval, het was een gewone controle. Onze vriend waar wij de auto van hadden geleend had geen geldige sticker op zijn auto, de lummel. Gelijk werden er andere agenten bij geroepen. Een zwarte man met een enge blik kwam op mij af lopen, hij keek mij aan alsof ik een giga overtreding had gedaan.

Die sticker zou een boete opleveren van 500 rand (40 euro) om deze boete te betalen moest ik mee naar het politie bureau. Ik deed iedere keer net of ik het niet begreep, ik niet begrijp waarom. Herhaaldelijk zei de politie man, ga je betalen of wil je het anders doen. Anders doen..... ik weet dat ik moet betalen en rijd wel achter je aan, ik begrijp het alleen niet.

Toen vroeg hij aan mij of heb je zelf iets in gedachten? Als ik nou sorry zeg mag ik dan doorrijden, hij gaf mijn rijbewijs terug en zei ga maar. Nu weet ik wat ze in nederland ook altijd doen (buitenlanders) gewoon zeggen ik niet begrijp. Met klotsende oksels reden we weer door.

Later die dag zijn we nog een keer aangehouden, voor mij weer het zelfde liedje. Deze keer mocht ik na 2 minuten al door rijden, het waren 2 vrouwen:p. Gaat lekker zo he, ach het zijn omstandigheden die gebeuren, geen nare dingen verder.het was een lange rit, de wegen zijn prima en het is niet echt druk op de weg. Insecten zijn ook weer gevonden in ons appartement, een krekel, sprinkhaan en een kakkerlak van een cm of 10. Kunnen die beesten nou niet gewoon klein zijn?

Dinsdag 24-2-2009

Vandaag staat het Krugerpark op de agenda. Het verhaal komt later wel, de foto's voegen we wel alvast toe.Na een heerlijke nachtrust bij Daan & Zena's, een goed ontbijtje en een paar boodschappen doen, gaan we naar het krugerpark. Het meest besproken park, waar de wilde beesten vrij loslopen. Dit is waar Zuid-africa om bekend staat. Het park is ongeveer 350km lang. In dit park rijd je met de auto rond op paden die gemarkeerd zijn,.auto's mogen niet harder dan 50km per uur, op de gravelwegen mag je niet harder dan 40 km per uur. Auto's zie je er bijna niet, het hoogseizoen is voorbij. Na 15 minuten rijden (20km per uur) hadden wij nog geen beest gespot. Ineens staat er een auto voor ons stil, en ja hoor een kudde bizons zo groot als koeien en zwart als de nacht. Ongegeneerd eten zij rustig van het groen wat in het park groeit. Weer na 15 min ziet ilja een olifant van wel 3meter hoog. Ik dacht dat olifanten altijd grijs waren, niets is waar ze zijn er ook in het bruin. De slagstanden zijn wel wit hihi. Als een tank loopt het beest door de bossen heen, en omdat de weg dwars door de bossen heen loopt, wandelt hij rustig over de weg. Onze auto stond een beetje in zijn weg, even de oortjes naar achteren (zie foto) en de auto maar snel in z'n achteruit. Gewoon de wet van de sterkste laten we maar zeggen. Een mooi plaatje om te filmen en te fotograferen. Verder komen wij antilopen, impala's en steenbokken tegen bij de vleet. Grote roofvogels en havikken die aan het jagen zijn naar een prooi. Onderweg komen we bij een restcamp aan waar je even de auto uit kunt, plassen moet je toch ook op z'n tijd. Er zijn zelfs tankstations in het park aanwezig!

Na een korte picnic van droge croissantjes met jus d'orange gaan we weer verder. In een grote poel met water liggen 2 oortjes te drijven..... en ja hoor een nijlpaard. Laat die nou niet willen poseren voor onze camera's. Na 15 minuten en 2 lamme armen hebben we maar besloten om van z'n oortjes een foto te maken. Tja, het is en blijft natuurlijk gewoon wild.Op een gegeven moment besloten we de gravelweg te nemen en net toen remco zei dat er niks te beleven was en vroeg waarom we in hemelsnaam deze weg hadden genomen, bleek er om de hoek een kudde zebra's te staan.2 minuten verder een kudde impala's en 10 minuten verder een poel met verschillende nijlpaarden. Nu nog die giraffe en de leeuw en dan kunnen we denk ik heel blij zijn met onze 1e dag in het Krugerpark. Nou de leeuw blijkt een stukje zuidelijker te leven dus die kwamen we niet tegen maar de giraffe hebben we nog wel gekiekt.

Die kilometers in het park schieten niet echt op en het begint zo langzamerhand schemerig te worden..... wemoeten uiterlijk om 18.00 uur bij de gate zijn want die sluit dan. Ouch..... het leek toch dichterbij op de kaart..... dan maar een klein stukje racen. Liever dat dan te laat komen en in het park moeten overnachten. Om klokslag 17.58 uur gingen we door de gate. Auto wordt nog wel even doorzocht op afgeschoten wild etc..... zo zien wij er ook echt uit!!!!, maar daarna mochten wij toch naar ons hotel terug.

Moe maar voldaan sluiten we deze dag in ieder geval voor jullie af.

Woensdag 25-2-2009

Gisteravond hebben we besloten om onze plannen wat te wijzigen. We verlaten Phalaborwa een dag eerder om straks nog een extra dag in het Krugerpark te hebben in het zuidelijker deel. We vertrekken lekker op tijd om de panoramaroute te gaan volgen. Het is gelukkig opgehouden met regenen. De gps ingesteld, de kaarten bijdehand en gaan met die banaan.

Toch nog gepresteerd om 2 keer fout te rijden.....haha. Lag niet aan ons hoor!!!! de wegen op de kaart waren anders genummerd. Ja, ja ilja.

Maar goed we hebben een echte WOW dag gehad. Gisteren durfde ik nog te beweren dat ik niet onder de indruk was van Zuid-Afrika maar vandaag!!!!!! De panoramaroute is misschien wat toeristisch maar is absoluut de moeite waard. Zuid-Afrika is niet rode zandvlaktes met hier en daar een boom..... nee het is een mengelmoes van Schotse hooglanden, Ardense bossen, oostenrijkse bergpassen enzovoort. Het is jammer dat die vergezichten zich zo moeilijk laten vastleggen op foto, ze komen niet tot hun recht. Met name het uitzichtpunt "de potholes" waren echt magnifique. Wel werden we gestalked door een 3-tal Nederlanders en een stel Engelsen die dezelfde route als wij aan het volgen waren. Om een uur of 4 besloten we door te rijden naar Hazyview, dit plaatsje ligt dichtbij de zuidelijker gate van het Krugerpark. Eeven inde Aagids kijken voor accommodatie en als snel gebeld met onze ZuidAfrikaanse telefoon of er nog plek is. Een bijzonder vriendelijke George nam op en leidde ons naar ons thuis voor die dag. Het bleek een gouden greep te zijn. Een vriendelijk echtpaar van ZuidAfrikaanse afkomst had een bijzonder mooie B&B. Shingalana B&B een aanradertje!! Grote kamers met aparte zitkamer en badkamer, schoon en netjes en een prima prijs/kwaliteitverhouding. Op aanraden van George zijn we gaan eten bij Pioneers butcherie.

Lekker veel vlees zei hij. Niet tegen dovemansoren gezegd bij remco overigens. Hier zakten we lichtelijk uitgeput van onze reis neer en de biertjes waren ook niet echt bevordelijk voor onze alertheid. Hebben we toch overheerlijk zitten eten!!!! Een perfecte afsluiting van een mooie dag. Hierbij houden we het maar voor vandaag, er moet straks thuis ook nog wat te vertellen zijn toch!.

wat verwacht je nou eigenlijk van Africa, rood zand, stammen van mensen met penis kokers en blote tieten! los lopende leeuwen tijgers, giraffen enz. Niets van dit is waar, de wegen zijn top, gewoon asfalt waar je 120km per uur mag rijden. De omgeving is groen van het gras en de bomen. De mannen lopen met bedekte kleding, de vrouwen met jurken in alle kleuren. De huizen zijn van steen, met gewone dakpannen of leistein.

Donderdag 26- 02 - 2009

Een prachtige dag om het Krugerpark nog eens te bekijken. Maar eerst een heerlijk ontbijtje bij George, zijn vrouw en kinderen. Zeer uitgebreid was het wel. We moesten blijven eten

(van George zijn vrouw) tot we proppievol zaten. Met een volle maag gingen wij het park in. De beesten die we weer hebben gezien waren weer volop aan het grazen en lachten ons te gemoet. Deze keer blijven wij een nacht in het park zelf, bij de gate hebben wij een tent geboekt (jawel een tent!!!!) in Lower Sabie. Na een hele dag rijden van z'on 9.30uur tot 17.00 uur komen wij aan bij de tent! Wat een tent Cor en Brie zouden er jaloers op zijn.

Eigenlijk is het gewoon een hut met zeil als muur en dak. De badkamer was van steen, de veranda van hout. Er staan 2 bedden in het midden met een normale loop ruimte. Een keuken met koelkast en een bbq. Ik (remco) heb wel zin in een bbq in het wild. Ilja heeft een

wildzwijn geschoten om op te eten. Nadat deze was geslacht hebben wij er heerlijk van gesmuld. Tijdens het eten werden wij geteisterd door muggen, het waren er honderden.

Het was echt niet uit te houden, wij snel naar binnen maar ook daar waren de muggen met honderden aanwezig. Wij een nummertjesautomaat neergezet om ze naar buiten te begeleiden,

maar dat hielp helaas niet. Dan maar met de harde hand: lekker meppen, onze indruk was dat ook dat niet hielp.

We konden maar 1 ding doen, insmeren en onder de dekens om 20.00 uur . En dat hebben wij maar gedaan.

Het voordeel was dat wij om 4.00uur s'morgens op moesten staan, dus een vroegertje was geen probleem. Ilja heeft geen oog dicht gedaan, ik heb liggen snurken als een Hippo

(nijlpaard). Wij sliepen vlakbij de rivier, daar waar de Hippo's oorverdovend hun ritueel deden. Zij maken een heel zwaar geluid een soort gebrom, met wat hogere lachende geluiden.

Over het tent dak speelden de gekko's en jaagden zij op insecten. Oh, wat een nacht!

Vrijdag 27-02-2009

De dag dat Edwin 36 jaren jong is geworden, gefeliciteerd zwager en broer !

S'morgens wilden wij douchen, wassen, tanden poetsen, maar de badkamer was vol!!!!. Wij moesten netjes op onze beurt wachten, want de sprinkhanen (wel een stuk of 10) de gekko's en jawel een Krokodil zaten in de badkamer. Gadverdamme wat was dat vies op de wanden, plafond en bij het toilet. De krokodil zat alles te bekijken hoe wij ons manifesteerden door dit beestelijk festijn. Na ieder zo'n 20 seconden in de badkamer te zijn, waren wij toch wel snel klaar, ik heb Ilja nog nooit zo snel haar haar zien doen en dat allemaal om 4.00 uur s'morgens. Dat was nog eens een snelle start van de dag. De reden dat wij vroeg op moesten staan was voor de early morning drive door het park. Als je vroeg weg gaat zie je meer beesten of jagende beesten. Het mooie van de rit was dat wij cheeta's hebben gespot, zij liepen rustig voor ons uit op weg naar een plek waar ze rustig konden jagen of iets dergelijks. Verder hebben wij beesten gezien die wij overdag ook al eerder hadden gezien. De Cheeta's zijn een heel bijzonder en zeldzame soort, dus hebben wij toch nog geluk gehad dat wij ze hebben gezien. Na deze ochtend rit van 3 uur kwamen wij terug in onze tent. Eens kijken of onze huisdieren er nog zijn. Bij iedere accommodatie waar wij komen checken wij of er beesten zijn, dus nu weer. Hey waar is

onze vriend de krokodil nou en de gekko's waren ook verdwenen. Er zit vast een gat in de tent, helaas waren de sprinkhanen nog aan het feest vieren. Het was even over achten dus wat eten en weer rijden naar de volgende bestemming. Alles in de auto en karren maar naar Zwaziland, een soort land als luxemburg (qua grootte dan) na een vrij lange rit moesten wij onze paspoorten laten zien, natuurlijk moet je daar weer een godsvermogen betalen om binnen te komen (3,50 euro). Verder is alles lekker ongeorganiseerd zo rond de grens. Denk je dat na het afstempelen dan je paspoort alles klaar is, nee hoor moet je nog wat papierwerk invullen en nog eens een ander poortje door waar je weer je paspoort moet laten zien. Nergens staat waar je moet zijn..... zoek het maar zelf uit!!

Eenmaal op de weg in Zwaziland konden we flink gas geven, de wegen waren perfect. Ik heb daar met regelmaat 160km per uur gereden. Op de een of andere manier leek de weg toch langer dan op de kaart, er kwam geen einde aan. We hebben veel suiker akkers gezien, echt velden vol van km's lang. De dorpjes zagen er verzorgd uit, waarvan de huizen netjes in onderhoud waren. In zwaziland hebben we wat dingetjes bekeken maar stelt verder niet veel voor.

Vanuit Zwazieland was het nog maar 100km naar de volgende locatie, sodwana bay. Na 10 seconden twijfelen zijn wij doorgereden, er is toch verder weinig te doen hier, en het was nog vrij vroeg een uur of 2 in de middag. Weer naar de douane en door rijden. Deze 100km hadden wij nooit moeten doen, het was beter geweest om toch in Zwaziland te overnachten. Wij kwamen op een landweg terecht van zand en kuilen, bochten 1 brok ellende. We hebben er zeker 3 uur over gedaan. In zuid africa lopen altijd mensen op de weg, zo ook hier en allemaal kijken ze van..... wat moeten jullie hier. Eigenlijk was het best eng. Opeens begon er een lampje te branden in de auto, o nee he.... toch geen olie bij vullen of misschien nog erger.

Ik ga niet stoppen, dan maar het risico dat de motor in de soep loopt. Met nog 20km te gaan (wat niet veel klinkt) waren wij bij de eindbestemming. Met het zweet op de voorhoofden reden wij door deze achteraf buurten van zuid africa. Er wordt juist gewaarschuwd om niet op dit soort wegen te rijden, geloof mij..... wij weten nu waarom. Achteraf (kan ik nu zeggen) was het wel grappig, moet je voorstellen 2 blanken tussen al die zwarten en wij maar vriendelijk zwaaien naar iedereen (stelletje stommelingen). Hehe we zijn in sodwana bay wat een geluk wij hebben het gered, nu nog een slaapplaats. We rijden voorbij een resort dat Ilja op internet had gezien. O, hier kunnen wij wel even kijken, mm het is wel een zand weg, nou ja gewoon proberen wij zullen toch niet de enige toeristen zijn. We hebben het geweten na 500meter door het mulle zand te hebben gereden stonden wij vast als een huis, in de middle of nowhere. Na een rit van 8.5uur staan we vast, het was inmiddels 17.30uur dus bijna donker. Er kwam een kerel aan rijden met een pickup, deze man was heel relaxed en haalde ons er uit. 20 meter verder stonden we weer vast, met een touw probeerde hij ons er uit te slepen maar we zaten veel te diep. Het touw brak en daar stonden wij weer. Verderop waren de lodges, deze man ging even een dikkere touw halen. Achter ons waren 2 mannen aan komen rijden en hielpen mee ons te slepen., duwen en aanmoedigen. Ook deze 2 mannen waren heel relaxed, tijdens het wachten bood hij een biertje aan, waar ik wel even aan toe was.

Het touw wat de man had gehaald was inderdaad dik en trok ons uit het mulle duinzand.

Dit geintje heeft zeker wel 1,5uur gekost dus waren we ineens 10uur onderweg, wat een pech. Dit is nog niet alles hoor er komt nog veel meer!

De man bij de lodges vertelde ons over zijn hutten en het duiken. Wij konden morgen gelijk mee duiken, weliswaar allebei apart want er waren dan totaal 12 man en 1 dive master. Wij hebben geleerd dat een dive master max met 8 mensen mag duiken dus wij vonden 12 wel erg veel. Wij in onze enthousiasme zeiden dat ook, hij lachte ons uit en vroeg waar wij allemaal wel hadden gedoken.

Alleen jullie moeten apart, dus gooi maar een coin wie er als eerste mag en wie er als tweede mag. Nou mooi niet.... dan maar niet duiken. We waren allebei toch aardig moe dus dan gaan we wel de dag erna! Nu nog wel even een hapje eten... Wat bleek. Geen eten in het resort!!! Moesten we de weg weer terug, over het zand! Grote twijfel sloeg toe. De pick-up zou ons begeleiden over een betere weg en naar een restaurant, en als we bij de terugweg vast zouden komen te zitten gewoon maar ff bellen..... heel relaxed allemaal. Nou remco en ilja waren niet meer zo heel erg relaxed nu. We gingen uiteindelijk wel weg.....Remco moet toch eten =). Maar besloten in het dorp een andere accommodatie te zoeken. Wat bleek..... alles zat vol! En dat terwijl het geen hoogseizoen is. Na veel geemmer toch een accommodatie gevonden. 13 km verderop, met een restaurant en een betere weg. Wel erg duur..... maar so be it! In een natuurbeschermde gebied, door 2 gates heen kwamen we eindelijk om 20.15 aan. Spullen afgegooid, Mr. Blessin (de manager) was de 1e Afrikaan die een beetje kon meedenken. Papierwerk komt morgen wel, eerst maar wat eten en dan lekker slapen. Het was een lange, lange dag.

Zaterdag 28-2-2009

vandaag hebben we onszelf een dagje rust beloofd. Het zonnetje staat hoog aan de hemel, het is lekker warm dus een beetje rondhangen op het strand kan geen kwaad. Na wederom een zeer uitgebreid ontbijt (we komen vast terug als 2 dikke zuid-afrikanen, die zijn hier echt plenty!) En wat papierwerk gingen we op pad naar het strand. Bij de 1e gate stonden heel wat Afrikanen rond te hangen..... later bleek dat ze op een baantje hoopten van 1 van de vissers die hier een viscompetitie hielden. FF getankt en remvloeistof gekocht. Zo.... de auto

doet het weer. Wat een technuten zijn wij toch =). Auto geparkeerd, we werden bestormd door een stel jongens die allemaal op de auto wilden passen. Tja....

Op het strand was het erg druk met duikauto's, tractoren, bootjes, tenten etc. De golven zijn erg hoog en een bord bij het begin waarschuwt: zwemmen op eigen risico..... haaien aanwezig en geen security..... klinkt veelbelovend. Gelukkig waren er een soort poels van water gevormd waarin je toch wat kon zwemmen en een beetje snorkelen. Eerst moesten we nog de sleutels terugbrengen van de lodge van Linz (jeweetwel van die zandweg!). Komt die Afrikaanse telefoon toch weer van pas. Uitgelegd dat we niet meer over de weg wilden gaan omdat de auto dit niet trok, maar hij begreep het niet helemaal (of wilde het niet begrijpen!).

In ieder geval netjes afgehandeld en een plekje uitgezocht op het strand. Factor tig gesmeerd en na zo'n anderhalf uur poedelen en zonnen waren we het uitrusten alweer een beetje zat (er begon zich ook al een lichtroze gloed te vormen op onze witte werkhuidjes).

Na een korte siesta besloten we nog even uit te gaan kijken naar een wat goedkopere accommodatie. Vrij snel gevonden gelukkig Morgen kunnen we daar naar toe en kunnen we ook duiken via een duikorganisatie aan de overkant. Nou dat is nog eens snel geregeld, ook voor het eerst hier in dit land.

In het resort is verder niet veel te beleven.

Zondag 1 maart 2009.

Wat een kutdag was het vandaag!!! Vroeg opgestaan om uit te checken en te ontbijten, want om 08.00 uur moesten we bij vis-agie onze nieuwe accommodatie zijn, om zo mee te kunnen naar de duikplek. Terwijl we bij de gate aankomen zien we een groot aantal zwarte mensen in klederdracht (santakleding) met veel gejoel en gezang. Dit zorgde voor een grote opstopping. Niemand wist hier iets van en het was dus weer lekker ongeorganiseerd. Oeps we gaan dus niet om 08.00 uur op plaats van bestemming zijn. Na veel gedoe konden we doorrijden, langs 1 grote file van wel 100 auto's. (hiertussen stonden ook alle auto's van duikshops). Het zou wel eens een uur of 2 kunnen duren voordat iedereen door de gate was. Wij gingen echter tegengesteld en konden na een kwartiertje doorrijden. Bij het resort aangekomen moesten we nog wachten totdat onze kamer leeg zou zijn. We hoorden ook dat de duikschooler niet meer

was om ons mee te nemen. We moesten maar naar het strand gaan om ze op te zoeken. Ja, ja en dan in de file gaan staan!! Nou we gaan wel even naar het dorpje om te pinnen en wat boodschappen doen. Daar bleek de spar dicht te zijn en pinnen met 5 mensen om je heen doe je maar niet! Dus onverrichter zake waar terug. Het regent al de hele ochtend en we kunnen dus niet veel meer dan wachten op onze kamer en wachten totdat of de regen ophoudt of de file is opgelost. Gelukkig konden we om half elf de kamer in en een uurtje laten besloten we te gaan kijken of de file weg was.... en ja hoor we konden zo doorrijden. Helaas bleek de duikschool vandaag niet te gaan duiken, we moesten maar ergens anders proberen. Veel scholen waren inmiddels al klaar met hun 1e en sommige ook met hun 2e duik dus dan maar niet duiken vandaag. Wel gereserveerd voor morgen. Dan maar terug naar onze kamer, het weer bederft alles een beetje, we kunnen weinig doen. Alles is hier buiten en we hebben geen zin om doorweekt te raken (we hebben alles bij ons behalve paraplu en regenpakken!).

Maandag 2 maart 2009

vandaag gaan we duiken, denken wij! Na een karig ontbijt, niet dus want het keuken personeel was een beetje te laat, lekker afrikaans! Aankomend bij de tent, met redelijk weer, kregen wij te horen dat wij gingen duiken, wat een verrassing! He he eindelijk!

Duikpakken aan en duiken maar, deze duik was zeer speciaal! Het duiken is tusssen de haaien, zeer grote maar geen gevaarlijke haaien. Deze (ragged tooth) haaien waren zwanger, als ze zwanger zijn gaan ze naar een speciale plek. Ze blijven daar rustig rond hangen en zwemmen (het zijn net hangjongeren). Wij werden op de plek gedropt en kijken maar. Op deze plek ga je op de bodem liggen en kijken naar de haaien, net een 3D bioscoop onder water. Zeker niet eng, ze zwemmen heel rustig, af en toe komen ze even kijken waar die bellen vandaan komen.

Als er iemand in de groep een hoge hartslag heeft komen ze even kijken waarom dat zo is. Ze checken waarom dat zo is, of er gevaar is. Later bleek dat er iemand was, die een hoge hartslag had. Toen we boven kwamen werd ik (remco) ineens heel misselijk, geen ontbijt wat wil je. De tweede duik was een stuk beter zeker na een tostie met patat, om 9.00uur s'morgens. Het was een mooie duik, veel vis met mooie kleuren, grote vissen in kleine groepjes. Het koraal was ook mooi om te zien, hehe eindelijk het was de moeite waard om te wachten. De rest van de dag hebben we een beetje geluierd bij het zwembad en boodschappen gedaan bij de spar. In de spar was het zo druk, wat bleek de mensen hebben allemaal salaris gekregen, dus..... shoppen. Het was er zwart van de mensen

(hoe kan het ook anders in africa) De rijen bij de kassa waren 3 dubbeldik, soms stonden er wel 30 mensen. Daar had ik dus geen zin in, ben gewoon naar voren gelopen naar de kassa, net doen of er niets aan de hand is....ikke niet weet lol. Wij zijn tenslotte buitenlanders!

Ineens stonder er maar 3 mensen voor me, das aardig van jullie allemaal, dat jullie zo vriendelijk zijn om mij voor te laten hihi.

In het zwembad hebben wij een paar echte zuid afrikaanse vissers leren kennen. Zij hadden toch wel een paar vragen over Nederland. De vraag was: is het waar: dat vrouwen in kleine hokjes zichzelf aanbieden aan mannen.....jazeker met een rode lamp er boven. Dit verhaal hebben wij lekker aangedikt ook zij hadden mooie verhalen over zuid africa. Zaten wij met een paar echte zware kerels te praten en zij gedroegen zich als kleine jongens. We hebben wat afgelachen.

Dinsdag 3 maart 2009

Heerlijk we gaan weer een mooie rit maken, z'n 400 km rijden naar het zuiden richting Durban. De wegen zijn hier echt heerlijk. Het zijn allemaal 1 baans wegen met een vlucht strook. Als er iemand aan komt rijden die harder rijdt dan wij, ga je even op de vluchtstrook rijden en hij rijdt je gewoon voorbij, knippert met de lichten of toetert als dank. Het nadeel is wel dat je regelmatig van de weg wordt gehaald door de politie. Iedere keer beginnen ze over de sticker, ikke niet weet, ikke niet begrijp, zo mogen we weer doorrijden (dit is zeker wel 4 keer gebeurd). Na een heerlijke rit over de tolweg, komen wij in Durban, met nog 50km te gaan zijn wij op plaats van bestemming, Scottburgh is de eindbestemming. Heerlijk toch.... het is 14.00uur en op de juiste plek, goed gepland. Maar we hebben nog geen plek om te slapen, dus..... niet te hard van stapel lopen.

De Blue Marlin is een hotel die ons is geadviseerd door Colin van de duikschool, eerst maar even kijken. Het is er mooi, lekker een hotel, geen tent, cabin of een hut vol met beesten, hier gaan we slapen voor 3 nachten. Even lekker poolen bij het zwembad..... nu is het echt vakantie. Nog even duiken regelen voor morgen, maar helaas wegens weers-omstandigheden geen duiken hier. Het zeewater is helemaal bruin van de regen die hier de afgelopen weken is gevallen. Dit schijnt wel heel abnormaal te zijn. Het duiken is ons niet erg gezind in zuid africa (het zal wel een reden hebben), Jean van de duikschool vroeg ons morgen om 7.30 uur toch nog maar even te bellen voor de zekerheid.

Ons hotel is een beetje voor rijke mensen lijkt het wel, de vrouwen dragen van die dure hoedjes en de mannen lopen met donker blauwe bermuda's. Komen wij aan met onze backpackers kleding. Ik met mijn afgedankte strohoed en vijgeblaadje en Ilja met haar bamboe geweven rokjes haha.

Bij het avond eten was onze eerste indruk waarheid, bij drinken van een glas wijn gingen de pinkjes de lucht in. Het servies werd netjes van buiten naar binnen gebruikt en de soep word met pruil mondjes opgeslurpt. De heren moesten met een lange broek de eetzaal betreden en de dames met de traditionele soepjurken. Wij hadden alleen afgeknipte broeken en smerige t-shirts om aan te trekken. Maar na een beetje spitten in onze bagage waren wij omgetoverd tot een stel kakkers met de haren netjes gefohnd en een mooie scheiding in mijn haar. De mensen hier zijn beleefd vriendelijk, met een good evening en een knikje werden wij gastvrij ontvangen. Dit hotel is gemaakt voor gepensioneerde mensen die overwinteren, met name de Engelsen komen hier graag. S'avonds hebben wij mee gedaan aan een wetenschaps quiz, het was gezellig en leerzaam. Wat internetten en lekker naar bed.

Woensdag 4 maart 2009

Gaan we duiken of niet? Eerst even Jean bellen, helaas geen duiken, het zicht in het water is zeer slecht. Wat jammer nou !!!!! Na een uitgebreid ontbijtje voor de verandering gaan we maar even lekker van de zon genieten..... niet voor lang echter want het onweert al een beetje in de verte..... het zal eens niet zo zijn! En ja hoor na een stief half uurtje konden we onze spullen bij elkaar rapen om te gaan schuilen. Gelukkig duurde dit niet al te lang en gingen we maar wat shoppen in het plaatselijke winkelcentrum. Omdat deze plaats toch wat toeristischer is, is het betrekkelijk veilig. De mensen zijn vriendelijker en je voelt je toch wat meer op je gemak. Gelijk even de auto naar de garage gebracht voor een kleine reparatie aan de ruitenwissers en de airco is kapot. Ook hier is iedereen uiterst vriendelijk. De rest van de dag hebben we een beetje rondgehangen, het weer liet het een beetje afweten en we zaten eigenlijk een beetje te wachten of we nog konden gaan duiken. De diverse Engelse pensionada's zijn erg vriendelijk en Blackpool, bournemouth en ballroomdancing komen regelmatig tersprake. 'S middags bleek er een waterleiding gesprongen te zijn en hebben we de rest van de dag zonder water gezeten. Lekker ophopen op de WC =). Nou morgen is het vast wel opgelost!

Donderdag 5 maart 2009

en ja hoor, we hebben weer water, massaal werd er zoveel water gebruikt dat de riolering overliep, dus weer geen water, grapje. Laten wij voor de verandering Jean maar eens bellen om te kijken of er duiken is. Helaas, ook vandaag geen duiken. Dus.....weer een dag die we gaan vullen met zonnen, eten, zonnen, zuchten en puffen. De garage had ook al gebeld om 6.30uur dat we even moesten kijken naar het probleem. Ja hoor we komen wel even kijken na het ontbijt. Het ontbijt was overigens weer heerlijk. Onze vaste ober (PA) had een speciaal ontbijtje klaar gemaakt, full english. Lekker hoor, bonen, worst, ei, spec lekker vet en voedzaam. Mijn maagje (remco) kon nog wel wat aan, dus een beetje cornflake's en yoghurt met wat fruit ging er ook nog wel in. Als 2 volgepropte dikke zuid afrikanen gingen we even kijken naar de garage. Het probleem was een gebogen pijp, makkelijk toch gewoon terug buigen en vast zetten maar. Het probleem is wel meneer, dat de aluminium pijp kan breken.

Ja hoor, gewoon buigen met beleid en klaar is kees (kees is de verhuurder van de auto).

Zo gezegd zo gedaan en wat denk je....gelukt. Maar de pijp had een kleine ruimte in de las naad, dus kon het niet gevuld worden. Hij had nog wel een oplossing maar dat zou alsnog 1800 rand gaan kosten.voor de officiële oplossing moesten wij 4500 rand betalen. Laten we niet al teveel gaan prutsen, wij laten het wel aan Kees over en rijden wel met ramen open. Voor deze actie hoefden wij echter niet te betalen, wat een mazzel en wat een service.

Verder hebben wij ons behoorlijk vermaakt met verveling. Maar de avond beloofde veel, er was een bingo georganiseerd, jaja aan ons besteed natuurlijk. Lachen tussen die oude sigaar rokende oudjes met de pinkjes in de lucht bingo"en. Inmiddels hadden wij wel was mensen ontmoet, een vrienden club van 6 die ons leuk opnamen. Zitten wij dan tussen die oudjes, wij hebben inwendig gelachen om deze situatie. Een van onze clubgenoten had de hoofd prijs met bingo gewonnen. Hij was natuurlijk verplicht om een rondjete geven aan zijn vrienden en aan ons (zijn nieuwe vrienden, zeker als er wat te halen valt). De hoofdprijs was een geld prijs van 75 rand, dat is toch wel gauw 6 euro. Het rondje was duurder, het was zeker de moeite waard.De avond heeft in ieder geval weer een hoop goed gemaakt.

Vrijdag 6 maart 2009.

Zo lekker uitslapen, we hebben de hele dag om 300km te rijden,richting de drakensbergen. Om 7.00uur was Ilja al weer present. Ik heb zeker wel tot 7.45 uitgeslapen. Met het snot nog in mijn ogen vroeg, ilja zullen wij Jean nog bellen, om te kijken of hij misschien wel gaat vandaag. Zo gezegd zo gedaan, wat maak het uit, niets is zo veranderlijk als onze vakantie's. Nee hoor hij

gaat niet, dus rustig nu en we gaan lekker ontbijten. Biddy (onze PA) stond er weer fris en fruitig bij om ons te serveren.

Weer een full breakfast met alles erop en eraan. Nu nog even afscheid nemen van al onze vrienden en we kunnen weer gaan karren. Wij kregen ook het advies om niet te hard te rijden, ze kunnen je in de gevangenis stoppen voor te hard rijden.

Slik, dat wisten wij niet, je zal net zien dat dat ons gebeurt (gezien de dingen die hier zijn gebeurt). Ik heb me de hele weg aan de snelheid gehouden. Het was een mooie rit en er gebeurden weer bizarre dingen op de weg, net als in Nederland. Er is ons geadviseerd om naar het nest te gaan. Een mooi resort met alles erop en eraan. Wij slapen in een rondavel dat is een ronde hut met een doorsnee een meter of 6. Het is een romantische hut met een prachtige tuin er omheen. Wat kunnen we hier allemaal doen? Raften, abseilen, wandelen, fietsen, paardrijden, autorijden langs de mooie bergen. Nou laten wij gaan raften, ja leuk....wat bleek.....vol geen plek meer. Oke abseilen dan? ja,..... ook vol. Nou laten wij gaan zeilen, dat hebben wij tenslotte ook nog nooit gedaan, wat denk je..... geen wind. Zo hebben wij vandaag een beetje rondgetoerd om te kijken of er nog meer te doen is. Wel hebben wij genoten van de omgeving, het is hier echt adembenemend. We zien wel wat we morgen gaan doen. Eerst nog even genieten van de avond die een maag vullend programma heeft.....een 6 gangen diner.

Lekker voor mij, leuk voor Ilja als ze terug is van vakantie...2 maanden RIJST ETEN.

Het eten was weer goed te nassen en we kwamen zelfs mensen tegen uit the blue marlin..... ook toevallig zeg!

Zaterdag 7 maart 2009

Tja het wordt erg eentonig maar het ontbijt was weer SUPER. Het is steeds weer de overtreffende trap aan het worden. Alleen het ontbijt is voldoende om de hele dag mee door te komen als je wilt. Maar... er staat wat bergen klimmen op het program dus een beetje stevig ontbijt kan geen kwaad. De zon staat al hoog aan de hemel en het is helder weer..... fijn!

We gaan met een gevulde rugzak op pad.... het weer kan hier zo veranderen en boven op de berg zijn geen winkeltjes..... NEE! Gelukkig is alles hier erg georganiseerd (pfff) dus na een paar keer heen en weer lopen kwamen we erachter dat we een kaartje moesten kopen bij een hutje met een slagboom om te mogen wandelen. Gelukkig werdende routes wel goed aangegeven. Nou die route was echt adembenemd mooi..... nou maar hopen dat de foto's een beetje gelukt zijn! Langs watervallen (ja, ja echte watervallen!), de paden op de lanen in etc etc. Foto's zeggen meer dan woorden. De beekjes die we onderweg tegenkwamen waren heerlijk ter verkoeling van onze verhitte koppen. Na zo'n 10 dagen bijna niks doen valt een beetje inspanning voor inmiddels 2 dikke (half afrikaanse) nederlanders vies tegen.

Toch hebben we het zo'n 3 uur uitgehouden en het was de moeite dik waard. Moe maar voldaan konden we aanschuiven voor de lunch (zowaar slechts een 4-gangen ding). Het zonnetje scheen nog steeds..... onze lucky day dus. Dan maar even bakken bij het zwembad. Nou dat duurde dus maar een uurtje..... dikke wolken schoven voor ons lieve zonnetje en we besloten nog maar wat te gaan ondernemen dan. Volgens onze lonely planet bijbel was de spioenkop dam een leuke bezienswaardigheid op korte afstand. Helaas bleek de korte afstand uiteindelijk zo'n 3 uur rijden te zijn en geen spioenkopdam gezien. Wel leuke zandweggetjes met diepe geulen..... 3 keer op en neer naar het plaatsje winterberg.....een game reserve en veel zwarte mensen. Ach we zijn het inmiddels wel gewend. Dan maar niet toch! We besloten maar even terug tegaan voor een korte siesta.... er zou een dansavond zijn die avond en Remco wilde natuurlijk helemaal topfit zijn! Eerst nog wel even dat 6/gangen diner verorberen, maar in tegenstelling tot de rest van zuid/afrika zijn de obers verassend snel met opdienen en hadden we ruim een half uur laten onze dikke buiken vol gegeten.